

- 1949 — Eesti talurahva massiline kolhoseerimine.
- 1950 25. juuni — algas Korea sõda.
- 1951 — jaekäive ühe inimese kohta Eesti NSV-s oli 26 rubla.
- 1952 — alustas tööd Pedagoogiline Instituut Tallinnas.
- 1953 5. märts — suri J. Stalin.
- 1954 — iga elaniku kohta tuli 90 m puuvillast, 6 m linast, 2 m villast ja 2,5 m siidriiet.
- 1955 — alustas tööd Narva hüdroelektrijaam.
- 1956 — NLKP XX kongress, kus osaliselt avalikustati stalinismi inimvaenuliku iseloomu.

Olen alati väitnud, et väikeses maakoolis peegelduvad ja peegeldusid maailma-, aga ka Eestimaa oma sündmused võimendatud kujul. Kõik oli väga tähtis, kõik sündmused olid erakordselt suured just sellepärast, et me nendes otsestelt osaleda ei saanud.

Läksin Kurenurme kooli 1949. aasta sügisel. Siis oli kool juba 18aastane, kuid värske värvi ja puidu lõhn tuletasid meelde, et tegemist on päris uue koolihoonega. Tol ajal võttis kõiki esimese klassi lapsi vastu Helena Kaska, kes oli väga südamlilik ja heasoovlik. Matemaatikat, hiljem ka eesti keelt õpetas meile, tõsi küll, vaid paar aastat Ilmar Reiman (praegune kauaaegne Fr. R. Kreutzwaldi nim. Võru 1. Keskkooli direktor).

Vene keelt õpetas Alma Reigo, sõnaga — erudeeritud intelligent. Ta oskas mitut keelt (läti, saksa), kuid tol ajal oli õigem keelteoskused maha vaikida. Nii juhtuski, et me õieti ei saanudki teada, missuguseid keeli meie õpetajad oskavad (ka H. Kaska rääkis vabalt saksa keelt), sest keelteoskust varjati teadlikult. Bioloogiat ja geograafiat õppisime Asta Veri käe all, mitmeid õppeaineid õpetas meie klassijuhataja Uno Veri. Koolis töötasid veel Melli Teder (inglise keel), Olga Põhi (eesti keel) jt. õpetajad. Kõige populaarsem ja autoriteetsem isik oli kooli kauaaegne direktor Arkadi Reigo, kes õpetas füüsikat ja matemaatikat, oli seltsielu hing ja kooli ainelise baasi edendaja. Kui vaadata tagasi tolle aja kooli vaimsusele, siis oli küll täiesti seaduspärane, et just Kurenurme koolist kerkisid esile kaks Eesti teenelist õpetajat (A. Reigo, I. Reiman).

Siiski oli elu karmim, kui ta praegu mälestustes meenub. 1949. aasta märtsiküüditamine (ehkki Kurenurme rahvast läks see päris õnnelikult mööda) oli viinud inimesed sõkiseisundisse, ideoloogias valitses totaalne stalinism, bioloogias-geograafias lõssenism, meie väike-rahvast materdati natsionalismikaikaga. Elati vaeselt, eriti aastatel 1951—1952, mil kolhoosilautades surid kariloomad nälga (ei aidanud ka toiduks toodud kuuseoksad). Eriti raske oli sissesõitnutel, mäletan mitut ingerisoomet peret, kes olid tulnud põgenikena Eestisse. Õppetöös nõudmistele latti allapoole ei lastud, mistõttu klassikursuse kordajaid oli väga palju. Võibolla oli see ka kaksikliku elavate noorte protest, kes kodus ja külas kuulsid-nägid ühte, kuid koo-

Kurenurme kooli endine direktor **ARKADI REIGO** kooli kokkutulekul 1981. aastal.

lis õppisid teist (täpsemalt, heleroosat agressiivset kommunismiehitaja valet).

Praegu aastakümnete tagasi vaadates paneb imestama tolle aja noorte õpihimu ja haridusejahu. Lõpetasin kooli 1956. aastal ja seejärel asus enamik meie klassist edasi õppima keskkoolidesse, hiljem kõrgkoolidesse. 1960ndate aastate keskpaiku said kõrgkoolidiplomi Volde-
mar Heljula, Meelis Ideon, Asta Rauba, Vambola Raudsepp TPI-st (praegune TTÜ), Ilmar Haller, Heino Jõgeva TÜ-st, Tallinna Merekooli diplomi said Avo Toom ja Väino Saar. Ega kõiki mäletagi, sest viimaste aastate kontaktid endiste klassikaaslastega on väga juhuslikeks muutunud.

Raske on seda sõnades seletada, kuid minu arvates on olemas maakool oma tervikliku filosoofiaga, kus laps kasvab ja areneb koos loomaga või loomaga, kus laps on kõrvu inimese ja loodusega. Lapsel on maakodus üksiolemise võimalus kas puu, koera või lehma seltsis, et siis taas tulla klassituppa ja tunnetada läbi vaimsuse oma väikse maailma terviklikkust. Kahjuks on nüüd see kõik lõplikult möödunud maailm, mille korraldasid suured, targad ja tähtsad inimesed, kuid kus lapsetarkus oleks mõndagi muutnud. Praegu on see paratamatult võimatu, kõik oli täpselt nii, nagu oli.

VAMBOLA RAUDSEPP,
professor,
Kurenurme kooli
õpilane aastail
1949—1956.

MEIE KOOL

Meie kooli kehalise kasvatuse õpetaja Üllar Salumets tuli 1990. a. sügisel sõjaväest tagasi. Kõik võimlemistunnid, olgu lumega, poriga, vihmaga, kõik vahetunnid ja lisatunnid, salaja ka pikapäevavarühmatunnid, pühendasime spordile. Ajapikku hakkas ilmet võtma meie spordiväljak.

Kooli klassiväliste ürituste hulgas said kindla koha spordipäevad ja trenniõhtud. Valmistasime meelehärmi pikapäevavarühma- ja bioloogia-õpetajale, kes meid pikisilmi tundi või kooliaeda ootasid. Meid aga meelitas pallimäng. Ei ole head halvata.

Aprillis toimusid Kubijal murdmaajooksu võistlused. Meie kooli võistkond tuli maakoolidest esikohale. Mai algus viis meid Väimelasse Võru maakonna kergejõustiku võistlustele. Sportimine on muutunud meie koolis meelisharrastuseks.

KAIDO KURRIKOFF

KURENURME

KOOLI

DIREKTORID

- 1931—1934 Bernhard Ploomipuu
- 1934—1935 Voldemar Feldmann
- 1935—1941 Eduard Aarna
- 1941—1961 Arkadi Reigo
- 1961—1983 Vaike Runno (Kähr)
- 1983— Nordon Antons

Õpetajaid on 60 aasta jooksul töötanud koolis 80 ringis. Praegu on koolis 16 õpetajat, neist 8 on oma kooli kasvandikud.

KURENURME KOOL LÄBI AASTATE

- 1931—1944 Kurenurme Algkool
- 1944—1946 Kurenurme Mittetäielik Keskkool
- 1946—1960 Kurenurme 7klassiline Kool
- 1960—1988 Kurenurme 8klassiline Kool
- 1988— Kurenurme 9klassiline Kool
- Kurenurme põhikool
- 1931—1932
- 2-komplektiline 5 klassi
- 1932—1937
- 3-komplektiline 6 klassi
- 80—100 õpilast
- 1937—1938
- 2-komplektiline 6 klassi
- 77 õpilast
- 1938—1944
- 3-komplektiline 7 klassi
- 90 õpilast
- 1944—1960
- 5-komplektiline 7 klassi
- 120—130 õpilast
- 1960—1970
- 6-komplektiline 8 klassi
- 1970—1988
- 63—80 õpilast
- 7-komplektiline 8 klassi
- 63—80 õpilast
- 1988—1990
- 7-komplektiline 9 klassi
- 80 õpilast
- 1990—
- 8-komplektiline 9 klassi
- 80 õpilast